

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011350
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011350.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaných C. N., nar. XX.XX.XXXX, a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných C. N. a E. L., proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 4Tk/6/2020-195 zo dňa 18.03.2021 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaných C. N., nar. XX.XX.XXXX, a E. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 4Tk/6/2020-195 zo dňa 18.03.2021 bola obžalovaná C. N., nar. XX.XX.XXXX v J., hlásený pobyt mesto L., t.č. ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a obžalovaný E. L., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom J. XX/XX, L., t.č. ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

obžalovaná C. N. si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste do dňa 06.02.2019 bez povolenia obstarávala heroín a pervitín, ktoré následne v L. a na ďalších miestach v okrese J. bez povolenia predávala R. B. nar. XXXX (stíhanému v inej trestnej veci za drogovú trestnú činnosť) za cenu 200 eur za 5 gramov heroínu, J. H., nar. XXXX za cenu 200 eur za 5 gramov heroínu a 100 eur za 2,5 gramu heroínu a L.B., nar. XXXX za cenu 40 eur, za 1 gram heroínu a Š. H., nar. XXXX predávala pervitín za cenu 30 - 40 eur za 1 kubík, ako aj ostatným doposiaľ neustáleným osobám, obžalovaný Alan Stojkovič sa aktívne zúčastňoval na nepovolenom obstarávaní a predaji drog najmä zabezpečovaním logistiky a obžalovaný F.S. a obžalovaný R.L. (stíhaní v samostatnom konaní) heroín a pervitín bez oprávnenia predávali najmä tým spôsobom, že obžalovaná C. N. im telefonicky oznámila miesto, čas a osobu, ktorej majú drogu v ňou určenom množstve a cene predat'. Obžalovaní C. N., E. L., F. S. a R.L. (stíhaní v samostatnom konaní) si od presne nezisteného dňa a na doposiaľ nezistenom mieste bez povolenia obstarali aj 2 ks vreciek s vákuovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu, pričom v prvom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 2,036 g s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 44,0 % hmotnostných, ktorý obsahoval 896 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 22 bežných jednotlivých dávok drogy

a v druhom vrecku sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 86 mg, s obsahom účinnej látky metamfetamín a priemernou koncentráciou 26,3 % hmotnostných, ktorý obsahoval 23 mg absolútneho metamfetamínu považovaného za 1 bežnú jednotlivú dávku drogy (teda drogy v sumárnej hodnote 53,05 eur), ktoré mali bez povolenia pri sebe v motorovom vozidle značky Audi Q7 s evidenčným číslom GA 864 FI, žltej metalízovej farby až do 18:31 hod. dňa 06.02.2019, kedy v okamihu pokusu o zastavenie príslušníkmi PZ z predmetného vozidla v meste Galanta, na ceste č. 1175 na nadjazde za kruhovým objazdom z Galanty do Šale v smere na Samsung vyhodili z pravej strany vozidla rôzne balíčky s obsahom drog, ktoré boli následne dňa 06.02.2019 zaistené ohliadkou miesta činu, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený v zmysle citovaného zákona do II. skupiny psychotropných látok a obžalovaná C. N. uvedený skutok spáchala napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T 30/16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/16 bola uznaná vinnou zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a spoločne s obžalovaným E. L. boli rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt zo dňa 24.03.2017, sp. zn. 007 HV 7/2017x, právoplatným dňa 24.03.2017 uznaní vinnými zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG a zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 2 číslo 2 rakúskeho zákona o omamných látkach SMG.

2. Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanej C. N. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanej ochranný dohľad v trvaní 24 mesiacov a podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného mediačného úradníka Okresného súdu Galanta alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti a vopred oznamovať miesto bydliska a vzdialenie sa z miesta bydliska. Okresný súd uložil obžalovanej tiež podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovanému E. L. uložil okresný súd podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov a podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného mediačného úradníka Okresného súdu Galanta alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti a vopred oznamovať miesto bydliska a vzdialenie sa z miesta bydliska. Okresný súd uložil obžalovanému tiež podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

3. V zmysle § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní vecí: igelitové vrecko (stopa č. 1), igelitové vrecko (stopa č. 2), mobilný telefón zn. SAMSUNG šedej farby (IMEI: 352472/10/244171/9) (stopa č. 3), plátenná taška zn. PUMA s obsahom 2x ruženeč, 1x gumené rukavice, prázdne igelitové vrecká (stopa č. 4), mobilný telefón zn. Maxcon, čiernej farby + SIM karta O2 (stopa č. 5), plastový kryt z mobilného telefónu s nápisom „element“ (stopa č. 6), mobilný telefón zn. SENCOR Element + SIM karta Tesco (stopa č. 7), mobilný telefón zn. SAMSUNG IMEI: 359039/08/535303/0 a popraskaný displej + SIM karta O2 (stopa č. 8), batéria zn. Maxcom 600 mAh (stopa č. 9), batéria zn. SENCOR element P 020 (stopa č. 10), plastový kryt zadný z mobilného telefónu, čiernej farby (stopa č. 11) a finančnej hotovosti vo výške 1.809,- eur, vyhradil na verejné zasadnutie.

4. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 195-207.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Galanta dňa 12.07.2019 pod sp. zn. 1Pv 501/18/2202-63 obžalobu na obžalovaných C. N., nar. XX.XX.XXXX v J., E. L., nar. XX.XX.XXXX v M. a spol. na skutkovom a právnom základe obžaloby.

6. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov (T. U., T. F., C. F., N. F., R. Q., T. Q., U. Q., L. N., H. V., C. N., S. L., Y. Y., Y. Y.), znaleckým posudkom znalca MUDr. Mária Straku z odboru zdravotníctvo a farmácia č. 89/2019, znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava, ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2019/1883, oboznámením s listinnými dôkazmi (zápisnice o vydaní vecí, o prehliadke tela, vyhodnotenie použitia donucovacích prostriedkov, evidenčná karta vodiča, výpis registra priestupkov, správy na obžalovaných, prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky, odborné vyjadrenia, rozsudok rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt a ďalšie)

7. Po takto vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako im je obžalobou kladené za vinu. Vykonané prepisy ITP jednoznačne preukazujú, že obžalovaná N. komunikovala s viacerými osobami a predmetom komunikácie bol predaj drog, tento predmet síce nebol v texte výslovne spomenutý, ale komunikácia nesie všetky známky drogovej komunikácie (miesto a čas stretnutia, gramáž resp. cenu za drogy). Totožnosť osoby obžalovanej N. a osoby vystupujúcej pod prezývkou J. bolo zistené z viacerých výpovedí. Okresný súd považoval za vierohodnú výpoveď svedka F. z prípravného konania (zmenu výpovede tohto svedka okresný súd vyhodnotil ako účelovú), ktorý popísal postup pri kúpe drog, ktorý korešpondoval s vykonanými ITP a označil aj osobu sprostredkovateľa. Jeho výpoveď korešpondovala aj s výpoveďou v inej trestnej veci, kde bol tento svedok odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Ďalší svedok R. Q. potvrdil, že komunikoval s telefónnym číslom používaným obžalovanou za účelom kúpy drog. Svedok T. Q. uviedol, že má vedomosť o páchaní drogovej trestnej činnosti obžalovanou N. od svojho brata, ktorému dal telefónne číslo, o J. mal vedomosti aj z internetu. Svedok U. Q. v prípravnom konaní uviedol, že užíval pervitín aj heroín, drogy si kúpil aj od osoby s prezývkou J., komunikoval s telefónnym číslom používaným obžalovanou za účelom kúpy drog (stalo sa tak asi 2-3 krát). Vykonané ITP vo vzťahu k svedkom Y. nesú všetky znaky komunikácie o predaji drog, pričom verzia o tom, že dohadoval kúpu vína pre obžalovaných sa javí súdu ako nevierohodná. Svedkovia V. a N. ako príslušníci OR PZ sledovali aktivity obžalovaných dlhodobo a o týchto vedeli, pričom ich začali sledovať v momente, keď im bolo oznámené, že títo komunikujú ohľadom drog, ktoré zrejme vezú na nejaké miesto. Vykonané ITP (aj v inej trestnej veci) dostatočne preukazuje trestnú činnosť obžalovaných a vylučuje možnosť zámeny. Je nepochybné, že obžalovaná komunikovala z telefónneho čísla s odberateľmi drog. Nepravdepodobná sa javí obrana obžalovaných o tom, že drogy v aute patrili obžalovanej N., nakoľko práve obžalovaná N. bola tou osobou, ktorá dohadovala predaj drog v zmysle ITP a obžalovaný L. bol šoférom, pričom neobstojí ani obrana o tom, že tento nemal vedomosť o drogách vo vozidle. Obrana obžalovaného je navyše aj v rozpore s výpoveďami svedkov - príslušníkov PZ o jeho snahe unikať. Je preto zřejmé, že obžalovaný L. mal vedomosť o fakte, že obžalovaní vezú v aute drogy určené na predaj. V prípade obžalovaného L. ide o recidívu vzhľadom na odsúdenie rakúskym súdom; v prípade obžalovanej N. dokonca o dvojité recidívu - vzhľadom na odsúdenie rakúskym súdom aj odsúdenie Okresným súdom Galanta. Spáchanie skutku pritom korešponduje aj s trestnou minulosťou obžalovaných a nie je možné považovať skutok za ojedinelý exces z vedenia riadneho života. Komunikácia medzi obžalovanou N. a konzumentami drog bola preukázaná aj s poukazom na výpovede svedkov F. a Q., resp. v prípravnom konaní aj svedkov Q. a F., ktorých zmenu výpovedí na hlavnom pojednávaní okresný súd vyhodnotil ako tendenčnú, alebo ako dôsledok časového odstupu. Samotný fakt, že obžalovaná N. zabezpečovala distribúciu drog a s drogami fyzicky prichádzalo do styku korešponduje so závermi znaleckého dokazovania, počas ktorého boli zistené zo sterov jej rúk stopy metamfetamínu. Postavením obžalovaného L. ako vodiča možno vysvetliť, prečo u jeho osoby neboli tieto stopy zistené, avšak tento záver je nutné dať do kontextu s technikou jazdy obžalovaného pred jeho obmedzením na osobnej slobode. Pokiaľ ide o spochybňovanie procesného postupu OČTK okresný súd uviedol, že procesný postup zvolený prokurátorom nie je v rozpore so zákonom a je prejavom jeho postavenia. Pokiaľ ide o výrok o vine, okresný súd doplnil do skutkovej vety vyčíslenie hodnoty drog v súlade s listinnou prílohou. V prípade obžalovanej N. je nepochybné, že táto organizačne zabezpečovala distribúciu drog, komunikovala s odberateľmi a koordinovala osoby, ktoré mali drogy prezvať resp. fyzicky doručiť. Logickým sa javí záver, že postavenie obžalovanej N. bolo organizačne vyššie ako v prípade obžalovaného L., pričom ale tento záver bol v konaní preukázaný a ustálený iba sčasti a súd ich preto musel považovať za organizačne rovnocenných, pričom ale pri delbe práce nemuselo ísť o vedomú delbu práce, čo je znakom spolupáchateľstva, preto konanie obžalovaných neposudzoval ako organizovanú skupinu. Pokiaľ ide o odsúdenia obžalovaných

v inom členskom štáte, okresný súd postupoval v zmysle § 7b Trestného zákona a na tieto odsúdenia prihladol tak, akoby išlo o tuzemské odsúdenia.

8. Pokiaľ ide o ukladanie trestu, v prípade obžalovaného E. L. okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenie rakúskym súdom, toto okresný súd toto odsúdenie zohľadnil ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, preto uvedené nezohľadnil ako priťažujúcu okolnosť. Okresný súd tak vychádzal z trestnej sadzby 10 až 15 rokov, v prípade obžalovaného ide o tretie odsúdenie (prvé odsúdenie je zahľadené, na druhé súd prihliada iba cez optiku § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona). Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, k veci nevypovedal, sporadicky sa vyjadril k vykonaným dôkazom. Obžalovaný nemá výraznú trestnú minulosť, okresný súd jeho nápravu považoval za možnú, jeho postavenie ako spolupáchatela nepovažoval za významnejšie. Na druhej strane je možné predpokladať istú recidívu (vzhľadom na príjem z tejto trestnej činnosti), obžalovaný navyše spáchal skutok v dobe podmieneného odsúdenia rakúskym súdom. S poukazom na uvedené okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 11 jedenásť rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ÚVTOS s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov a primerané povinnosti. V prípade obžalovanej C. N. okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Rovnako ako u obžalovaného L. predchádzajúce odsúdenie rakúskym súdom súd zohľadnil ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, preto na uvedené neprihladol ako na priťažujúcu okolnosť. Obžalovaná bola pred spáchaním tohto skutku právoplatne odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016, sp. zn. 29T/30/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 5To 64/2016 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Eisenstadt zo dňa 24.03.2017, sp. zn. 007 HV 7/2017x, právoplatným dňa 24.03.2017 za skutok, ktorý sa považuje za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanej vychádzal z trestnej sadzby 12,5 roka až 15 rokov (pri aplikácii § 38 ods. 5 Trestného zákona), pričom prihladol na okolnosti spáchaného skutku ako aj na osobu obžalovanej ako páchatelky. V prípade obžalovanej ide o skutok spáchaný ako piaty trestný čin v poradí. Obžalovaná sa ku skutku nepriznala, k veci nevypovedala, sporadicky sa vyjadrila k vykonaným dôkazom. Obžalovaná má výraznejšiu trestnú minulosť, v rámci páchania trestnej činnosti bola vyššie. U obžalovanej hrozí riziko recidívy, vzhľadom na príjem z trestnej činnosti, obžalovanú možno považovať za osobu, ktorá sa drogovou činnosťou živila dlhodobo. Obžalovaná bola za drogovú trestnú činnosť odsúdená de facto 3-krát. S poukazom na uvedené okresný súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov, takýto trest možno vzhľadom na svoju výšku považovať za dostatočný a na výkon ktorého obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne s uloženým trestom súd obligatórne uložil ochranný dohľad na 24 mesiacov a uložil k nemu aj primerané povinnosti.

9. Proti tomuto rozsudku podali po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu, a to proti výroku o vine ako aj výroku o treste, ktoré písomne odôvodnili na č.l. 190.

10. Obžalovaní v odvolaní poukazujú na to, že drogy zaistené dňa 06.02.2019 patrili svedkyňi C. N. (obžalovanej v inej trestnej veci), ktorá sama uviedla, že drogy boli jej a s vecou nemajú nič spoločné. Svedčí o tom aj to, že zaistené odtlačky na vreckách patrili výlučne tejto svedkyňi. Táto svedkyňa uviedla tiež to, že obžalovaní nemali vedomosť o týchto sáčkoch. Namietajú vierohodnosť výpovedí svedkov, pretože tieto bez dôvodných pochybností nepreukazovali vinu obžalovaných. Svedok C. F. svoju výpoveď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní poprel. Svedok U. Q. bol v čase podania výpovede užívateľom omamných látok, pričom na svoju výpoveď z prípravného konania si nespomenul. Svedkyňa N. F. opísala osobu, ktorá jej mala predávať drogy, no opis nekorešpondoval s obžalovanou N., obžalovanú videla po prvýkrát. Svedok R. Q. opoznal obžalovanú, uviedol však nie s úplnou istotou. Vzhľadom na kvalitu svedeckých výpovedí tieto nemožno považovať za usvedčujúce dôkazy, výpovede sú chaotické a svedkovia sú preukázateľne dlhodobí užívatelia omamných látok. Pokiaľ ide o dôkazy získané prostredníctvom informačno-technických prostriedkov, tento dôkaz nemal byť v danej veci zohľadnený. V tomto prípade neboli dostatočne stotožnené osoby, ktoré vystupujú v predložených záznamoch. Zo uvedených záznamov nie je zrejmé, či sa odposluchov zúčastňovali obžalovaní. Poukazujú na to, že využitie ITP prostriedkov predstavuje závažný zásah do základných

práv odpočúvaných osôb. Tieto dôkazy boli vykonané v inej trestnej veci a v tomto konaní boli predložené len ich výsledky, čím došlo k porušeniu práva na obhajobu. Obžalovaní tým stratili možnosť preveriť a namietať legalitu a procesnú správnosť a zákonnosť postupu pri ich vyhotovovaní. ITP dôkaz okrem toho v inej trestnej veci nepostačoval ani na vznesenie obvinenia obžalovaným. Nestotožňujú sa s názorom okresného prokurátora o tom, že využitie práva odmietnuť vypovedať možno vyhodnotiť v neprospech obžalovaných. Obžalovaní ďalej jednotlivo poukazujú na svedecké výpovede svedkov. V prípade svedka R. Q., tento uviedol, že drogy mu mal predávať šofér, avšak neuviedol, či to bol práve obžalovaný E. L.. Rovnako nebolo preukázané, že by drogy svedkom predávala práve obžalovaná. Skutočnosť, že sa eventuálne mohla nachádzať vo vozidlách neznamená, že na predaji drog participovala. V skutkovej vete nie je uvedené v akom rozsahu sa mal ten ktorý obžalovaný podieľať na spáchanej trestnej činnosti. Nie je zrejmé, z akého dôvodu orgány činné v trestnom konaní nepočkali na moment, kedy údajne obžalovaná odovzdávala drogy, keď bezprostredne tomu predchádzalo sledovanie vozidla, v ktorom sa viezla. Rovnako nebolo preukázané ani to, ktorá z osôb vyhodila sáčky s drogami z vozidla. Okresný prokurátor uviedol, že obžalovaný L. šoféroval, preto nemohol vyhodiť z vozidla sáčky s drogami. Žiaden ďalší dôkaz o jeho vine však v konaní nebol produkovaný. Doposiaľ nebolo objasnené, ako spoluobžalovaný L. a N. dostali do vozidla drogy. Obžalovaní nemali povinnosť prešacovať každú osobu, ktorá vstúpi do ich vozidla, či u seba nemá drogy, logicky preto nemohli mať vedomosť o tom, že svedkyňa N. má drogy. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v nedostatočnej miere zaoberal s argumentáciou obhajoby a ďalšími okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. Pokiaľ ide o výšku trestu, len vo všeobecnosti poukázali na dôvody a dôsledky výkonu trestu odňatia slobody a možnosť premeny nepodmienečného trestu odňatia slobody na podmienený.

11. Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 03.08.2021 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaných, ich obhajcu ako aj náhradného obhajcu, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaných, odpisom registra trestov na obžalovaných ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla odvolanie obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné. Okresný súd sa v dostatočnej miere vysporiadal so všetkými dôkazmi, dôkaznou situáciou, a tieto správne právne vyhodnotil. Tresty uložené obžalovaným považuje za správne a zákonné. Obhajca obžalovaných sa pridržiaval dôvodov odvolania, poukazuje na nezákonné dôkazy. Obžalovaní sa pridržiavali prednesu svojho obhajcu.

12. Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

13. Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

14. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaných okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Zároveň tresty uložený obžalovaným považuje sa primerané, zákonné a spravodlivé. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a v podrobnostiach aj naň odkazuje. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

15. Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa okresný súd náležite vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie (okrem iného aj s posúdením zmien vo výpovediach svedkov na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam z prípravného konania a tiež prípustnosťou použitia výsledkov odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky z inej trestnej veci) odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým bez výhrad súhlasí, a v ďalšom sa už len v stručnosti vysporiada s odvolacími námietkami obžalovaných. Zároveň odvolací súd uvádza, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého

stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

16. Pokiaľ ide o prvú námietku obžalovaných, ktorou poukazovali na jednotlivé výpovede svedkov učinené na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa ich názoru neboli dostatočným usvedčujúcim dôkazom, odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu.

17. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v prípravnom konaní jednotliví svedkovia (a to C. F., U. Q. a N. F.) označili ako osobu, od ktorej si zabezpečovali omamné látky ženu s prezývkou „J.“, pričom opísali presný priebeh, ako k predaju omamných látok dochádzalo. Na hlavnom pojednávaní však tieto svedkovia (ako odberatelia) svoje výpovede zmenili bez presvedčivého a vierohodného dôvodu. Svedok C. F. si údajne na okolnosti nepamätal a k veci ďalej odmietol vypovedať z obavy o privedenie trestného stíhania (hoci v čase jeho výpovede už trestné stíhanie voči jeho osobe bolo vedené, pozn. odvolacieho súdu). Svedkyňa N. F. uviedla (v prítomnosti obžalovanej na hlavnom pojednávaní), že osobou od ktorej kupovala omamné látky nie je obžalovaná, svedok U. Q. údajne ani nevedel, že vypovedal, mal abstinenčné príznaky, vypovedal by čokoľvek. Odvolací súd rovnako ako okresný súd považuje túto zmenu výpovedí za účelovú, vzhľadom na rozsiahlu trestnú činnosť nielen týchto obžalovaných, ale i ďalších svedkov.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR, podľa ktorého „Ustanovenie § 264 Trestného poriadku, ktoré je v takýchto prípadoch (rozumej v prípade podstatnej zmeny výpovede svedka na hlavnom pojednávaní, pozn. odvolacieho súdu) aplikované, upravuje špeciálny prípad realizácie zásady bezprostrednosti a ústnosti na hlavnom pojednávaní, ktorý počíta a súčasne umožňuje využitie výpovede z prípravného konania v prípadoch, keď sa svedok pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede. Inými slovami, v prípadoch, keď svedok na hlavnom pojednávaní podstatne zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania, nestáva sa výpoveď z prípravného konania v dôsledku takejto okolnosti nulitnou. Trestný poriadok umožňuje takúto výpoveď využiť a subsumovať ju do procesu hodnotenia vykonaných dôkazov, a to spôsobom a za podmienok uvedených v predmetných ustanoveniach, ktoré vytvárajú podmienky pre správne zhodnotenie výpovede svedka v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyjadrenou v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 358/2018-64 zo dňa 11.09.2018).

19. Ak by v dôsledku dôkazu výpoveďou svedka došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. (Minárik Š. a kol. Trestný poriadok. Stručný komentár. Druhé, prepracované a doplnené vydanie. Bratislava : Iura Edition, 2010.). Odvolací súd k uvedenému dodáva, že motivácia zmien výpovedí v obdobných prípadoch je s poukazom na súdnu prax celkom zrejماً (napr. obava z privedenia si trestného stíhania, pomsta, strach...). Práve preto odvolací súd v rámci voľnej úvahy pri hodnotení všetkých dôkazov vychádzal aj z výpovedí týchto svedkov učiných v prípravnom konaní, pričom vzhľadom na ich spontánnosť a vzájomnú súladnosť považoval výpovede z prípravného konania za relevantné, na základe čoho im na rozdiel od výpovedí na hlavnom pojednávaní priznal relevantnú výpovednú hodnotu a zásadnú dôkaznú silu.

20. Zhrnúc uvedené možno konštatovať, že svedeckými výpoveďami bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná ako osoba vystupujúca pod prezývkou „J.“ bola osobou, ktorá po dlhší čas páchala drogovú trestnú činnosť. Z neznámeho zdroja si zabezpečovala omamné látky, tieto následne predávala viacerým drogovým závislým osobám (okrem iných aj svedkov v tejto trestnej veci). Všetci svedkovia vypovedali o tom, že omamné látky kupovali od J., ďalší svedok (T. Q.) mal vedomosť o tom, že osoba pod prezývkou J. je známa predajom omamných látok. Pokiaľ ide o stotožnenie obžalovanej ako osoby vystupujúcej pod prezývkou „J.“, tu je potrebné poukázať na to, že všetci svedkovia, ktorí v prípravnom konaní vypovedali o tom, že omamné látky si zabezpečovali od „J.“ túto osobu opísali totožne, bez akýchkoľvek odchýliek. Podľa svedkov išlo o I. C., vo veku približne 40 rokov, nižšej obéznej postavy, zafarbenými vlasmi na blond, pohybujúcej sa v okolí miest L. a J.. Všetci svedkovia totožne popísali priebeh predaja drog, miesta na ktorých sa s obžalovanými stretli, vozidlá, na akých obžalovaný jazdili. Telefónne číslo, na ktoré obžalovanú kontaktovali bolo vždy jedno a to isté číslo. Obžalovaná bola

známa nielen svedkom, ktorí boli jej odberateľmi, ale aj ďalším svedkom, ktorí osobu pod prezývkou „J.“ poznali i keď len z počutia ako osobu, ktorá obstarávala predaj omamných látok v meste L., J. a okolí. O správnom stotožnení obžalovanej ako osoby pod prezývkou „J.“ svedčí aj vedomosť orgánov činných v trestnom konaní, ktorým bola táto osoba známa, išlo o záujmovú osobu, už odsúdenú pre drogovú trestnú činnosť. Výpovede svedkov z prípravného konania sa navzájom zhodovali, boli súladné, a vo výsledku korešpondovali s ďalšími dôkazmi.

21. S poukazom na výsledky dokazovania bolo jednoznačne potvrdené, že v danom prípade išlo vždy o jednu a tú istú osobu (obžalovanú), o čom svedčil rovnaký „modus operandi“ pokiaľ ide o predaj omamných látok. Závislé osoby oslovili obžalovanú na telefónne číslo, ktorého užívateľom bola obžalovaná, dohodli si množstvo, miesto a čas, na ktorom malo k predaju dôjsť. Počas rozhovoru alebo v sms - správach obžalovanú oslovili prezývkou „J.“, k predaju omamných látok došlo väčšinou na rovnakých miestach (parkovisko, čerpacia stanica...), v každom prípade za rovnakú cenu 40 eur /gram drogy. Všetci svedkovia vypovedali o tom, že osoba, od ktorej drogu kúpili menila vozidlá (Mercedes, Audi, BMW, Škoda). Tu je potrebné vyzdvihnúť výpoveď svedka V., ktorý uviedol, že obžalovaným opravoval autá zn. Mercedes a Škoda Fabia, čím de facto prispel k stotožneniu obžalovaných ako osôb, ktoré odovzdávali drogy práve z týchto vozidiel. Obžalovaná vo vozidle väčšinou nebola sama, sedela na zadnom sedadle, sama nešoférovala. Drogy odovzdala cez pootvorené okno, výnimočne sa stalo, že drogy podal priamo šofér (obžalovaný E. L.). K predaju drog tak dochádzalo rovnakým spôsobom, čím bolo možné stotožniť predávajúcu ako jednu a tú istú osobu, a to obžalovanú. Obžalovaní takticky menili vozidlá, na vozidlách mali tieniace fólie, to všetko s úmyslom sťažiť prípadne znemožniť odhalenie ich identity a páchania trestnej činnosti. Všetky vyššie uvedené skutočnosti boli spoločným menovateľom trestnej činnosti obžalovaných.

22. Obžalovaná bola kontaktným bodom pri predaji omamných látok (odberatelia kontaktovali priamo obžalovanú), tá ďalej určila akým spôsobom k predaju drog dôjde. Obžalovaná zabezpečovala nákup omamných látok, určovala si cenu za gram, a tieto ďalej distribuovala svojim odberateľom. Obžalovaný E. L. pri trestnej činnosti napomáhal, preukázateľne bol šoférom, ktorý spolu s obžalovanou chodil na jednotlivé stretnutia predávať drogy, pričom svedok R. Q. vypovedal, že drogy mu podal aj šofér. O spoluúčasti obžalovaného E. L. svedčia aj záznamy z ITP, z ktorých vyplýva, že práve obžalovaný prišiel za odberateľom a vysvetlil mu situáciu, tiež obaja obžalovaní mali akúsi výbornú ponuku na odber omamných látok pre svedkov C. F. a T. V. (obžalovaných v inej trestnej veci). Rovnako ako obžalovaná C. N. aj tento obžalovaný bol pre orgány činné v trestnom konaní záujmovou osobou, o trestnej činnosti ktorej mali vedomosť, a to nielen pre drogovú trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený ale najmä pre poznatky z operatívno - pátracej činnosti.

23. Obaja obžalovaní boli v čase páchania trestnej činnosti nezamestnaní, zdrojom ich príjmov boli finančné prostriedky utržené z predaja omamných látok, obaja obžalovaní boli za drogovú trestnú činnosť odsúdení (a to aj v Rakúskej republike). Zo znaleckého dokazovania navyše vyplynulo, že obžalovaná C. N. je závislou od užívania omamných látok, v čase zadržania abstinovala po dobu 2 rokov. V čase zadržania boli obžalovanej odobraté vzorky zo sterov z rúk, pričom tieto stery obsahovali stopy amfetamínu, čo len nasvedčuje páchaniu drogovej trestnej činnosti.

24. Vinu obžalovaných nespochybňuje ani to, že na zaistených stopách (vreckách s obsahom kryštalického metamfetamínu), ktoré boli pred zadržaním vyhodené z vozidla, v ktorom sa viezli obžalovaní boli zaistené odtlačky obžalovanej C. N.. Na tomto mieste hralo významnú rolu práve to, že k zadržaniu obžalovaných došlo bezprostredne predtým, ako malo dôjsť k predaju omamných látok. Zadržaniu obžalovaných predchádzala operatívno-pátracia činnosť, ktorou sa orgány činné v trestnom konaní krátko pred ich zadržaním na základe monitorovania dozvedeli o tom, že obžalovaní smerujú ma miesto Kaskády (okr. Galanta), na ktorom má prísť k predaju a odovzdaniu drog. Preto obrana obžalovaných N. a L. o akejsi nevedomosti o vreckách s metamfetamínom vo vozidle, ktoré dlhší čas používali a v čase, kedy išli na dohodnuté miesto za účelom predaja omamných látok neobstojí. Tu je potrebné zdôrazniť aj to, že obžalovaní počas pokusu o zastavenie vozidla troma policajnými hliadkami nereagovali na výzvy príslušníkov PZ, nereagovali tak na svetelné ani zvukové signály, opakovane sa snažili o únik rôznymi nebezpečnými manévrami na ceste, rýchlou jazdou ako aj rozrážaním vozidiel príslušníkov PZ vykonávajúcich služobný zákrok. Počas vykonávania služobného zákroku obžalovaní kládli odpor, príslušníci PZ počas zákroku boli nútení použiť donucovacie prostriedky. Počas jazdy z auta vyhadzovali vrecká s metamfetamínom s jasným úmyslom, zbaviť sa týchto dôkazov. Takéto konanie

obžalovaných svedčí o ich snahe ujsť zasahujúcim hliadkam z obavy odhalenia páchania trestnej činnosti.

25. K námietke, ktorou obžalovaní spochybňujú zákonnosť dôkazu - odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky na príkaz v inej trestnej veci (trestné stíhanie voči osobám C. F. a T. V. vedené pod ČVS: ORP-448/1-VYS-GA-2018) odvolací súd pokiaľ ide o prípustnosť použitia tohto dôkazu v zmysle § 115 ods. 7 Trestného poriadku poukazuje na správnosť záverov vyslovených v napadnutom rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Úvahy obžalovaných o porušení práva na obhajobu spočívajúce v tom, že títo nemali možnosť namietat' legalitu tohto dôkazu nemožno prijať, pretože prepisy záznamov ITP (spolu s príkazom zo dňa 12.09.2018, ktorý je riadne odôvodnený) sú súčasťou vyšetrovacieho spisu v trestnej veci obžalovaných. Obžalovaní sú zastúpení obhajcom (rovnako bol v danom prípade ustanovený aj náhradný obhajca), ktorý mal počas vyšetrovania možnosť nielen zúčastňovať sa procesných úkonov ale aj preštudovať spis a zároveň podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. Toto právo mali aj samotní obžalovaní. Obžalovaní tak mali objektívnu možnosť oboznámiť sa s vydaným príkazom na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky ako aj prepisom záznamov, a teda možnosť namietat' aj ich zákonnosť. Nemožno sa stotožniť ani s námietkou obžalovaných o nestotožnení monitorovaných osôb, k čomu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie v ods. 20, kde sa vysporiadal so stotožnením obžalovanej C. N. ako osoby vystupujúcej pod prezývkou „J.". Z prepisu záznamov ITP je zrejmé, že obžalovaná bola bez akéhokoľvek zastierania odberateľmi oslovovaná ako „J." (nielen v telefonických rozhovoroch, ale i v prijatých sms-správach), na toto oslovenie reagovala, pod touto prezývkou vystupovala. Obžalovaná bola stotožnená ako užívateľka účastníckej stanice pod t.č. XXXX XXX XXX, pričom v každom zázname, počas ktorého bola zaznamenaná aktivita práva z uvedeného telefónneho čísla bola táto prezývka (a teda priamo obžalovaná C. N.) spomínaná. Niet rozumného dôvodu pochybovať o totožnosti obžalovanej ako osoby vystupujúcej pod prezývkou „J.".

26. K samotným záznamom ITP je nutné dodať, že z ich obsahu je celkom zrejmé, že v danom prípade išlo o komunikáciu rôznych osôb týkajúcu sa zabezpečenia (kúpy, predaja, sprostredkovania) omamných látok. V každom jednom prípade išlo v podstate o rovnaký priebeh, dohodnutie si množstva (napr. v gramoch, alebo uvedením finančnej čiastky v ktorej hodnote si tie ktoré osoby chcú kúpiť drogu), druhu omamnej látky, miesta a času prevzatia drogy, resp. miesta a času dodatočného zaplatenia. Zo záznamov je zrejmé aj to, že v čase, kedy k odovzdaniu malo dôjsť sa podmienky odovzdania operatívne menili z dôvodu výskytu policajných hliadok počas cesty na vopred určené miesto, o čom sa strany vzájomne informovali (a teda z obavy o odhalenia vedomého páchania trestnej činnosti podmienky odovzdania omamných látok menili). V neposlednom rade je potrebné poukázať na výpovede svedkov R. Q., U. Q. a N. F. z prípravného konania, ktorí konfrontovaní z obsahom záznamov z odpočúvania potvrdili, že telefonické rozhovory ako aj sms-správy boli uskutočnené výlučne za účelom kúpy omamných látok od J.. Vzhľadom na uvedené možno bezpečne uzavrieť, že záznamy ITP bez akýchkoľvek pochybností nasvedčujú páchaniu trestnej činnosti obžalovanými.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že obžalovaní sa dopustili spáchania skutku tak, ako je uvedené v obžalobe, pričom odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybnit' a ani vyvodit' iný záver ako záver o vine obžalovaných.

28. Vzhľadom na ustálenie viny ako aj právnu kvalifikáciu skutku spáchaného obžalovanými bolo nutné pri ukladaní trestu vychádzať z trestnej sadzby v zmysle § 172 ods. 2 Trestného zákona, a to v rozmedzí 10 až 15 rokov.

29. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má zákon pôsobiť na ochranu spoločnosti, tak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) ako aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

30. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obaja obžalovaní boli za obdobný trestný čin odsúdení v inom členskom štáte (Rakúska spolková republika rozhodnutím sp. zn. 007 HV 7/2017 zo dňa 24.03.2017), pričom na toto odsúdenie sa v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona prihliada, akoby išlo o odsúdenie tuzemským súdom.

31. Účelom ustanovenia § 7b ods. 2 < Trestného < zákona a § 488a < Trestného < poriadku, ktoré boli prijaté ako ustanovenia na transpozíciu Rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní, je zohľadňovanie právoplatných odsúdení v inom členskom štáte EÚ v rámci trestného konania v Slovenskej republike (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tdo/46/2015 z 30.09.2015).

32. Pri použití § 7b ods. 2 < Trestného < zákona, t.j. pri priamom zohľadnení rozhodnutia iného členského štátu Európskej únie na vyššie uvedený účel (postih následnej recidívy trestnej činnosti) však musí byť vždy daná obojstranná trestnosť dotknutého činu, a to v čase konania páchatel'a (čl. 50 ods. 6 Ústavy SR v spojení s § 2 ods. 1 Trestného zákona).

33. Podľa § 516 ods. 1 písm. c) < Trestného < poriadku, cudzie rozhodnutie sa uzná na území Slovenskej republiky, ak čin, pre ktorý bol trest uložený, je trestným činom podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

34. Predchádzajúce odsúdenie okresný súd správne zohľadnil právnu kvalifikáciou podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, čo vylučovalo priznanie priťažujúcej okolnosti (v opačnom prípade by došlo k porušeniu zásady ne bis in idem, tzv. nie dvakrát v tej iste veci).

35. Pokiaľ ide o obžalovaného E. L., u tohto neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti (predchádzajúce odsúdenie v cudzom štáte bolo zohľadnené pri právnej kvalifikácii). Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, z toho v jednom prípade išlo o drogovú trestnú činnosť. Z registra priestupkov na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol celkom štyrikrát priestupkovo postihnutý (priestupky na úseku cestnej premávky). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa podieľal na spáchaní skutku v tejto veci v menšom rozsahu (pomocou), to však jeho vinu nijako nezmierňuje. Obžalovaný nie je zamestnaný, zdroje jeho obživy pochádzali z drogovej trestnej činnosti. Aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu sa opätovne dopustil drogovej trestnej činnosti, len krátko po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia. Trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov (takmer na spodnej hranici trestnej sadzby) so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia za uloženia ochranného dohľadu a primeraných povinností (viď výrok rozsudku) je vzhľadom na všetky okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného, ako aj spôsobený následok primeraným.

36. Pokiaľ ide o obžalovanú C. N., ani u tejto obžalovanej nebola zistená žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Jej účasť na spáchaní skutku bola významná, ako bolo uvedené vyššie, práve obžalovaná bola kontaktnou osobou pre odberateľov drog. Obžalovaná bola doposiaľ štyrikrát odsúdená, z toho v troch prípadoch za drogovú trestnú činnosť, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaná aj napriek týmto odsúdeniam aj naďalej páchala drogovú trestnú činnosť a ukladané tresty na ňu nemali žiaden vplyv. Obžalovaná tak možno označiť za špeciálnu recidivistku vo vzťahu k drogovej trestnej činnosti. Obžalovaná nebola riadne zamestnaná, zdrojom jej obživy boli práve prostriedky z trestnej činnosti. Navyše, opätovného páchania trestnej činnosti sa dopustila v dobe podmieneného odsúdenia v trestnej veci vedenej Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 29T/30/2016. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná zaujala ľahostajný postoj k svojej trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia ju nemotivovali viesť riadny život, drogovej trestnej činnosti sa dopúšťala aj naďalej, omamné látky predávala viacerým osobám. U obžalovanej bolo nutné zohľadniť predchádzajúce odsúdenie v trestnej veci vedenej Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 29T/30/2016 ako aj sp. zn. 1T/261/2012, a preto upraviť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, a to na 12,5 roka až 15 rokov. Odvolací súd súhlasí s výškou uloženého trestu v trvaní 13 rokov s uložením ochranného dohľadu ako aj primeraných povinností aj u tejto obžalovanej. Takýto trest je s poukazom na intenzitu účasti obžalovanej na trestnej činnosti, spôsobených následkoch ako aj samotnej osoby obžalovanej primeraný.

37. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti sa javí námietka obžalovaných o uložení, resp. premene nepodmienečného trestu na podmienené odsúdenie za priam zarážajúce, a to nielen pre absenciu splnenia zákonných podmienok. Obaja obžalovaní si vzhľadom na svoju trestnú minulosť museli byť vedomí trestnej sadzby, ktorá im za opätovné spáchanie trestnej činnosti hrozí. Pokiaľ obžalovaní v odvolaní poukazujú na značné náklady výkonu trestu odňatia slobody, ktoré bude musieť znášať štát, tu im odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 90 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších zmien a doplnení, k čomu už len stručne dodáva, že obžalovaní budú mať primeraný čas na to, aby sa spolupodieľali na úhrade trov výkonu trestu odňatia slobody zaradením do práce v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody, a tak odbremenili od tejto povinnosti štát.

38. Záverom odvolací súd poukazuje na chybu v písaní, resp. inú zrejmu nesprávnosť v odôvodnení rozsudku okresného súdu (str. 26, predposledný odsek), kde okresný súd nesprávne uviedol trvanie uloženého ochranného dohľadu obžalovaného E. L. ako 18 mesiacov, pričom z výroku vyplýva iný údaj, a to 15 mesiacov, avšak táto zrejma nesprávnosť nemala vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

39. Záverom odvolací súd v reakcii na rozsiahle námietky obžalovaných uvádza, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.